

بررسی شاخصه‌های تاثیر گذار در طراحی مجتمع زیستی پایدار

نسترن صیفی کار^۱، مهسا ممقانی قاضی جهانی^{۲*}

۱- دانشجوی کارشناس ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران غرب/ nastaran_sayfekar@yahoo.com

۲- دکتری تخصصی معماری-انرژی، دانشکده هنر و معماری، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد

اسلامی، تهران/ mamaghani.mahsa@yahoo.com

خلاصه :

ادامه روند مداوم افزایش جمعیت جهانی، مساله آلودگی‌های محیطی، به خطر افتادن سلامت انسان‌ها و تردید در تامین نیازهای نسل‌های آینده موجب گشته تا مهم‌ترین مساله در برنامه ریزی‌های مجتمع‌های زیستی سنجش پایداری سکونتگاه‌های انسانی باشد. در این مقاله هدف اصلی، بررسی شاخصه‌های تاثیر گذار در طراحی مجتمع زیستی پایدار می‌باشد. در این راستا مطالعاتی در زمینه تعاریف مجتمع زیستی و عوامل تاثیر گذار بر مجتمع زیستی صورت گرفته است. و متغیرهایی چون حس تعلق به مکان، حس امنیت، ارتباط، خلوت و تعامل و در نهایت اصول پایداری و شاخصه‌های پایداری مورد بررسی قرار گرفته است و نتیجه‌ی آن معرفی شاخصه‌های تاثیر گذار در طراحی مجتمع زیستی پایدار می‌باشد.

کلمات کلیدی: مجتمع زیستی، پایداری، سازگاری با محیط

۱. مقدمه

"پس از جنگ جهانی دوم جمعیت در شهرها به طور چشم‌گیری افزایش یافت و بحران کمبود مسکن را به دنبال داشت. اما در آن زمان توسعه‌ی شهرها تخصیص زمین برای کاربری‌های تجاری، صنعتی و اداری در اولویت قرار داشت و زمین‌های مسکونی در درجه‌ی دوم اهمیت بودند. در دهه‌ی ۱۹۶۰ میلادی کمک‌های دولتی فراوانی برای نوسازی شهرها اختصاص داده شد. طراحان شهری از این موقعیت به نحوی مطلوب بهره بردند. تغییرات زیادی که در نوسازی مناطق شهری به وجود آمد، جمعیت و نزدیکی موجود در جوامع قبلی روح آن‌ها را خدشه دار کرد."^۱ مسکنی که امروزه طراحی می‌شود نمی‌تواند نیازهای واقعی ساکنین خود و جامعه را برآورده سازد و علت آن را می‌توان در مدگرایی و تقلید از معماری غرب جستجو کرد. بروز ارزش‌های نو، سبب تغییر در مفهوم مسکن و سکونت شده است.

* نویسنده مسئول

۱. اهری، زهرا، مسکن حداقل، تهران: وزارت مسکن و شهرسازی، مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، ۱۳۶۷، ص ۷